Rühm:2; alarühm:2.
Kinnitatud EKL juhatuses 03.05.2012

FCI Standard nr 315 / 22. 09. 2000 / GB

BROHOLMER

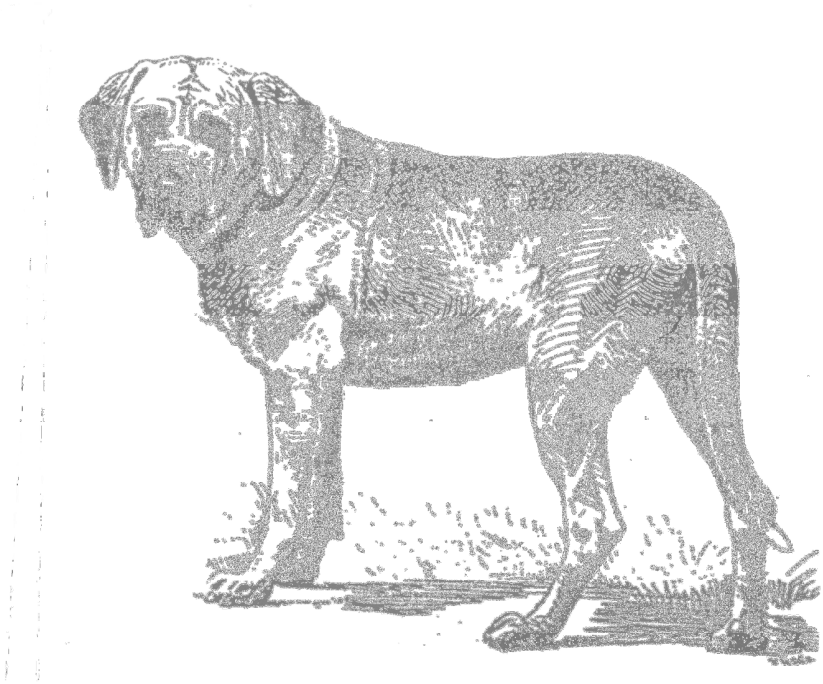

TÕLGE: O.B.C. Christensen, Taani Kennelliidu standardikomitee.

PÄRITOLUMAA: Taani.

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE KUUPÄEV: 26.06.2000.

KASUTUS: Seltsi- ja valvekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2	Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad.
Alarühm 2.2	Molossid ja mastifid.

Töökatseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST: See tõug on tuntud juba keskajast, mil seda kasutati jahikoerana (hirvejahil). Hilisemal ajal kasutati neid peamiselt suurte farmide ja mõisate valvekoertena. 18. sajandi lõpus oli see puhastverd tõug ning nende arvukus kasvas tänu Broholmi krahv Sehestedile, kelle järgi on see tõug endale ka nime saanud. Peale II maailmasõda oli see tõug peaaegu välja suremas, ent 1975. aastal hakkas grupp inimesi tegelema selle tõu edasise aretamisega – hiljem said nad tuntuks kui „Broholmeri tõuühing“, keda toetas ka Taani kennelliit.

ÜLDMULJE: Suur, tugeva ristkülikukujulise kehaehitusega mastifi tüüpi koer, rahuliku ja jõulise liikumisega. Välimuses domineerivad jõulised esijäsemed. Pea on massiivne ja lai, tugeval kaelal on natuke lõtva nahka, rind on lai ja sügav. Rahulikus olekus on pea asend üsna madal ja allapoole hoitud, saba ripub allapoole. Liikudes on sabahoid kõrgem, ent eelistatavalt mitte kõrgemal kui ülajoon. Kui koer on valvelolekus või ärritatud, hoiab ta pead kõrgemal ja ka saba tõuseb horisontaalasendist kõrgemale.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID: Kolju ja koon on ühepikkused.

KÄITUMINE/ISELOOM: Rahulik, hea iseloomuga, sõbralik, ent valvas. Peab olema väga enesekindel.

PEA: Üsna suur ja lai, jätab võimsa mulje.

KOLJUPIIRKOND:
Kolju: Lai ja üsna madal. Kolju ülajoon on paralleelne koonu ülajoonega ning pisut kõrgema asetusega.
Üleminek laubalt koonule: Mitte väga selgelt väljendunud.

NÄOPIIRKOND:
Nina: Täidlane ja must.
Koon: Massiivne, võrreldes suure peaga tundub üsna lühike. Üla- ja alalõug on ühepikkused.
Mokad: Mõõdukalt rippuvad.
Lõuad/hambad: Jõulised lõuad hästi arenenud lihastega. Käär- või tanghambumus.
Silmad: Ümmargused, mitte eriti suured. Värvus varieerub **heledast** kuni tumeda merevaigutoonini. Koer peab olema enesekindla ilmega.
Kõrvad: Keskmise suurusega, üsna kõrge asetusega. Ripuvad põskede lähedal.

KAEL: Väga jõuline ja lihaseline, kurgu all on mõõduka suurusega volt.

KERE:
Ülajoon: Sirge.
Turi: Tugev ja selgelt väljendunud.
Selg: Üsna pikk.
Laudjas: Keskmise pikkusega, kerge kaldega.
Rind: Jõuline ja sügav, hästi arenenud rinna esiosa.

SABA: Üsna madala asetusega. Sabajuur jäme. Saba kantakse madalal ja karvad ei moodusta lippu ega narmastust. Liikudes võib saba tõusta horisontaalasendisse, ent soovitavalt mitte kõrgemale. Saba ei tohi ulatuda seljale ega olla rõngas.

FCI-St. nr 315 – 22.09.2000
EESTI KENNELLIIT

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Tugevad, sirged ja jõulised esijalad lihaseliste õlavartega. Luude pikkus ja nurgistus peaks tagama vaba liikumise pika sammu ja ulatusliku traaviga.
Õlavarred: Väga lihaselised.
Küünarliigesed: Liiguvad kere lähedal.
Küünarvarred: Sirged ja jõulised.
Kämblaliigesed: Mitte väga pikad.
Esikäpad: Ümarad ja lähestikku asetsevate varvastega.

TAGAJÄSEMED: Jõulised ja lihaselised tagajalad, mille nurgistus võimaldab jõulist tagatõuget. Tagantvaates sirged ja paralleelsed.
Reie ülaosa: Jõuline ja lihaseline.
Põialiigesed: Mitte väga pikad.
Tagakäpad: Tihedalt kooshoidvate varvastega nagu esikäpadki.

KÕNNAK: Rahulik ja pisut küürus. Loomulikud liikumisviisid on samm ja traav.

NAHK: Hea pigmentatsiooniga ja paks; üldiselt lopsakas, eriti kaela piirkonnas.

KARVKATE

KARV: Lühike ja liibuv, õhukese aluskarvaga.

VÄRVUS: Kollane musta maskiga. Kuldne punane. Must. **Valged märgid rinnal, käppadel ja saba otsas on lubatud.**

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus:	Isased:	ca 75 cm, kaal 50-70 kg.
	Emased:	ca 70 cm, kaal 40-60 kg.

FCI-St. nr 315 – 22.09.2000
EESTI KENNELLIIT

VEAD: Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning võimalikust mõjust koera tervisele ja heaolule.

- Ebapiisav rinna laius või sügavus.
- Liiga kerge ja elegantne pea ja kere ehitus.
- Üleminek laubalt koonule liiga märgatav, liiga hele koon, rippuvad suunurgad.
- Liiga suured või liiga väiksed kõrvad. Rooskõrvad.
- Liiga kõrge või liiga madala asetusega saba. Konkssaba või keerdus saba.
- Pikad ja nõrgad kämblaliigesed; viltused jalad.
- Lehmakannad.
- Liiga elegantne liikumine.
- Narmad/lipp kintsudel või sabal.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Närviline, terav või agressiivne.
- Kandiline kehaehitus, liiga väike.
- Muud värvi nina kui must.
- Ülehambumus või alahambumus.
- Erinevat värvi silmad.
- Kikkis kõrvad.
- Rõngas saba.
- Karvkate: Vale värvus, pikk karv.

Kõik füüsiliste ja käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud jatäielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St. nr 315 – 22.09.2000
EESTI KENNELLIIT